

عنوان مقاله:

معناشناسی کرامت انسان در نظام معنایی قرآن

محل انتشار:

پژوهشنامه علوم و معارف قرآن کریم، دوره 1، شماره 2 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

بهروز یدالله پور - هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی بابل و دکتری علوم و قرآن و حدیث

خلاصه مقاله:

کرامت انسان یکی از مقولات بنیادی در اندیشه معاصر است. نوشتار حاضر پس از معناشناسی کرامت و انسان در نظام معنایی قرآن، می‌کوشد به معنای کرامت انسان در گفتمان قرآن دست یابد. در گفتمان قرآنی، خداوند خود کریم‌ترین است و بنی آدم نیز از کرامتی اعطایی برخوردارند درجات بهره‌مندی از کرامت در میان آدمیان بر پایه دارا بودن تقوا متفاوت است، تامل در آراء قرآن پژوهان و مفسران، نشان از آن دارد که در بحث کرامت انسان، اندیشه واحدی مشاهده نمی‌شود و با توجه به این که از منبع وحیانی یکسانی سخن می‌گویند اما در پرسش‌های کلیدی انسان‌شناسانه دچار اختلاف نظر می‌باشند. برخی از قرآن پژوهان، کرامت اعطایی را ذاتی بشر از هر جنس، نژاد و رنگ دانسته‌اند و برای آن ادله‌ای را اقامه کرده‌اند و کرامت عندالله را به عنوان وجه تمایز آدمیان در رسیدن به کمالات اختیاری بر شمرده‌اند در مقابل، برخی تمام کرامت انسان را به ویژگی تقوی و ایمان وی دانسته‌اند. این اختلاف رای در بیان رمز و راز کرامت‌مندی انسان نیز در کلام مفسران وجود دارد که حاکی از نوع نگاه آنان به مقوله کرامت انسان است. اگر چه به کرامت انسان از دیر باز در منابع دینی پرداخته شده است اما چون امروزه این مقوله، با مباحث حقوق بشر ارتباط یافته است، ضرورت بازشناسی، تحلیل و تبیین آن در ارایه دیدگاه قرآن کریم برای پرسش‌های پیش رو در عصر حاضر بیش از هر زمان احساس می‌شود.

کلمات کلیدی:

کرامت، انسان، کرامت انسان، کرامت ذاتی، کرامت اکتسابی، راز کرامت انسان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/993586>

